

-**-

SENTÈNCIA 24-02 de 13 de novembre de 2002

Ponent: M.I. Sra. CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 23 d'abril de 2002 amb la següent par dispositiva : "Fallem : que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Jonathan T.F., com a responsable penalment en el concepte d'autor, de dos delictes majors de robatori un d'ells en grau de temptativa, i d'una contravenció penal de lesions doloses, amb la concurrència de les circumstàncies atenuants de menor de vint-i-un anys d'edat i anàloga a la de penediment i plena col·laboració amb les autoritats, a la pena de TRES ANYS DE PRESÓ, DELS QUALS DOS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL.

Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Xavier C.B. com a responsable penalment, en el concepte d'autor, d'un delicte major de robatori en grau de temptativa i d'una contravenció penal de lesions doloses, amb la concurrència de l'atenuant de menor de vint-i-un anys d'edat, a la pena d'UN ANY I SIS MESOS DE PRESÓ DELS QUALS VUIT MESOS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL, i hem de condemnar i condemnem a l'acusat Rubén M.D. com a responsable penalment, en el concepte d'autor, d'un delicte major de robatori en grau de temptativa i d'una contravenció penal de lesions doloses, amb la concurrència de l'atenuant d'edat jovenívola qualificada, a la pena d'UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL.

Condemnem a tots tres acusats a indemnitzar, conjuntament i solidàriament, a Jaume D.T. en la quantitat de 250 euros i a Cristina S.C. en la quantitat de 361,71 euros, amb els interessos legalment establerts."

La sentència es recolza en els següents fets provats :

"són fets provats i així es declara que, l'acusat Jonathan T.F., nascut el dia 8 d'abril de 1982 i amb antecedents penals no computables, juntament amb altres dos individus que no es troben a disposició del Tribunal i amb els que havia acordat obtenir un guany, en data 27 de juny

de 2000 interceptà el pas al jove de 15 anys d'edat Francisco G.M., quan passejava pel Parc de la Mola d'Escaldes-Engordany, i li exigí que li donés tots els diners que duia tot dient-li "dame la pasta o te meto", donant-li a entendre que si no es sotmetia a la seva exigència el pegaria, aconseguint així atemorir al menor Francisco i que aquest li donés deu mil pessetes, amb les que l'acusat va fugir. Els diners no han estat recuperats, havent renunciat a res reclamar el legal representant del menor.

Vers les 03:15 hores del dia 11 d'agost de 2000, l'acusat Jonathan T.F. en companyia dels també acusats Rubén M.D., nascut el dia 21 de juliol de 1983 i amb antecedents penals no computables en la present causa, i Xavier C.B., nascut el dia 28 de juny de 1982 i sense antecedents penals, i d'altres tres joves menors de setze anys d'edat, caminaven pel carrer Roger Bernat III d'Andorra la Vella quan es trobaren amb els joves Jaume D.T. i Cristina S.C., i en sentir l'acusat Jonathan T.F. que aquests parlaven entre ells amb català els increpà dient-los "no me gusta el catalan ni los catalanes". Tot seguit l'acusat Jonathan T.F. exigí a Jaume D.T. que li donés els diners que duia tot dient-li "dame la pasta o te meto", donant-li a entendre que el pegaria si no li donava els diners, mentre que dos dels menors de setze anys d'edat també es dirigiren a Cristina S.C. dient-li "cállate gorda, dame la pasta o le metemos una paliza a tu amigo", donant-li una empenta contra un mur de la que en resultà amb lesions consistentes en una erosió en el colze esquerre. Com sigui que Jaume D.T. es negà a donar els seus diners a l'acusat Jonathan T.F., tant aquest acusat com els altres dos acusats Rubén M.D. i Xavier C.B. l'agrediren, donant-li cops de puny i empentes fins que Jaume D.T. aconseguí escapolir-se dels seus agressors i fugir, sent perseguit per l'acusat Jonathan T.F. que aconseguí novament agafar-lo, exigint-li novament "o me das la pasta o de aquí no te mueves", donant-li altres cops amb el peu, sense aconseguir els acusats el seu propòsit d'obtenir els diners de Jaume D.T. perquè aquest finalment va poder fugir. A conseqüència dels cops rebuts, Jaume D.T. va patir ferides que tardaren en curar cinc dies, i tingué perjudicis per les despeses de reparació dels desperfectes causats al rellotge que duia. Cristina S.C. ha acreditat despeses per assistència hospitalària per import de 61,71 euros."

II.- RESULTANT : que contra l'esmentada sentència s'interposa recurs d'apel·lació pel Lletat Sr. Esteve

PONCE CASAL, en interès del condemnat Jonathan T.F., el qual demana la revocació de la sentència en el sentit que es condemni el seu defensat al compliment d'una pena de presó totalment condicionada qualificada al compliment d'una o més de les obligacions previstes a l'art.215 del Codi Penal en concret a la justificació d'ocupació laboral regular o, en el seu cas que la pena de presó ferma que s'imposi no superi els 9 mesos per tal que pugui acollir-se al regim de semi-llibertat.

Exposa que el Tribunal de Corts, pronunciant una pena de dos anys de presó ferma no ha pres en consideració el conjunt dels elements enumerats en l'art. 53 del Codi Penal, i particularment els elements detentors de la personalitat del processat i de les seves possibilitats de reinserció.

Al·lega a aquest efecte la infància difícil d'en Jonathan T.F., provocada per la separació dels seus pares, el canvi de comportament manifestat, a la sortida de la seva detenció provisional de tres mesos i disset dies, pel *** d'un treball durant l'any 2001 i fins avui en dia, el fet d'haver-se reconciliat amb la seva família i de viure actualment amb una companya.

Assenyala també l'antiguitat dels fets, i el feble guany obtingut, demostrant que en Jonathan T.F. no és un delinqüent veterà.

Considera que la pena pronunciada és desproporcionada, constituint un obstacle a la reinserció, i prohibint, per la seva durada, tota possibilitat pel condemnat de beneficiar del règim de la semi-llibertat.

III.- RESULTANT : que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs formulat.

Objecta que les fets revesteixen d'una gravetat i d'un grau de perill social segur, que Jonathan T.F. ha estat condemnat tres cops des de l'any 2000 i que fa l'objecte de diversos procediments.

Emet dubtes pel que fa a la voluntat de reinserció del processat, tenint en compte de seva inestabilitat professional, i realça que la pena prevista per l'art.240 del Codi Penal és de deu anys.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que l'art. 240 del Codi Penal reprimeix d'una pena d'empresonament de fins a deu anys el delictes major de robatori, que el Tribunal de Corts ho va

tenint en compte, pronunciant una pena en la qual el quantum es limita a tres anys, les circumstàncies atenuants resultants del procediment, pel que fa a l'únic delictes comès el 27 de juny de 2000.

II.- CONSIDERANT: que si els delictes de robatori reprotxats a Jonathan T.F., han reportat a aquest un guany derisori, no en resta per menys que aquestes infraccions contra la propietat han estat acompanyades de amenaces, intimidacions, i violències greus envers les víctimes, de les quals una tenia quinze anys en el moment dels fets, que tals actes ocasionen un transtor considerable a l'ordre públic, i manifesten de la part de l'autor una perillositat segura que Jonathan T.F., tot hi no trobar-se en estat de reincidència, ha estat condemnat posteriorment als fets objectes del present procediment, per 3 cops, de les quals una a deu mesos de presó condicional qualificada en grau de temptativa, que segons les informacions fornides pel Ministeri Fiscal, i no contestades pel recurrent, fa l'objecte de cinc causes pendents per infraccions de lesions doloses, danys i lesions doloses, fets posteriors als delictes de robatori havent tingut per conseqüència la condemnaió objecte del present recurs d'apel·lació, que tan sols una pena d'empresonament ferma sembla ser de natura a evitar la reincidència de tals infraccions.

III.- CONSIDERANT: en aquestes condicions que la pena de tres anys d'empresonament de la qual dos anys fermes pronunciada pel Tribunal de Corts s'adapta a la gravetat dels delictes comesos per Jonathan T.F., per la necessitat d'evitar-ne la repetició i per la personalitat del condemnat, així doncs la Sentència recorreguda serà confirmada.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Jonathan T.F.

2.- Confirmar la Sentència del Tribunal de Corts de data 23 d'abril de 2002

3.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.